

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl dne 12. června 2018 samosoudcem Mgr. Jířím Zachem v hlavním líčení

takto:

Obžalovaní

1. [REDACTED], narozená [REDACTED], důchodkyně, trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED] a
2. [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED] důchodce, trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED],

jsou vinni, že

společně po předchozí vzájemné dohodě nejméně v období od 7. 12. 2017 do 31. 1. 2018 zejména ve vnitřních prostorách domu čp. [REDACTED], okr. [REDACTED] v rozporu se zákonem č. 246/1992 Sb. na ochranu zvířat proti týrání chovali nejméně 218 psů ras kavalír, buldoček, mops, jorkšír a jejich kříženců, kterým nezajistili životní podmínky odpovídající jejich fyziologickým a etologickým potřebám, kdy konkrétně přinejmenším:

a) psy bez dostatečného venčení drželi v nedostatečně osvětlených, nedostatečně větraných a od výkalů nečištěných prostorách o velikosti, která neodpovídala počtu chovaných psů, kdy nejméně 90 psů, dílem jednotlivě, dílem ve skupinách o počtu až osmi kusů, drželi v kovových klecích a plastových boxech, čímž zavinili, že:

- všichni psi měli značně až drasticky omezenou možnost volného pohybu,
- nejméně 165 psům přerostly drápy, což u nich vedlo k nefyziologickým postojům a pohybu a což u nejméně 12 psů způsobilo deformity končetin,
- nejméně 180 psů trpělo masivní invazí blech a nejméně 139 psů utrpělo onemocnění kůže,
- nejméně 89 psů utrpělo záněty spojivek a 65 psů utrpělo záněty rohovky,
- nejméně 55 psů utrpělo záněty uší,
- nejméně 138 psů utrpělo masivní nánosy zubního kamene a nejméně 19 psů utrpělo úplné případně částečné vypadání zubů,
- nejméně 12 psů utrpělo krvavé průjmy se zvracením
- nejméně 7 psů utrpělo zlomeniny končetin, případně čelistí,

b) psům nezajistili dostatečný přísun potravy, čímž zavinili, že nejméně 101 psů trpělo podvýživou a nejméně 13 psů trpělo podvýživou patologickou,

c) psům nezajistili odpovídající veterinární péči, a to i přes to, že o jejich špatném zdravotním stavu museli vědět, čímž prodlužovali jejich utrpení,

přičemž tímto způsobem péče soustavně a dlouhodobě ohrožovali zdraví a život všech chovaných psů, čímž nejméně 129 psům způsobili těžké poškození zdravotního stavu, u všech psů postižených poruchami zdravotního stavu zavinili jejich dlouhodobé fyzické utrpení a psychické strádání a zejména u psů s neléčenými zlomeninami způsobili i dlouhodobou intenzivní bolest a utrpení, přičemž v přímé souvislosti se způsobem vedení chovu a způsobenými zdravotními obtížemi uhynul nejméně jeden pes a nejméně osm psů utrpělo neléčitelné poškození zdravotního stavu,

tedy

společným úmyslným jednáním týrali zvíře zvláště trýznivým způsobem, způsobili týranému zvířeti takovým činem trvalé následky na zdraví a smrt a spáchali čin na větším počtu zvířat,

čímž spáchali

přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se

Podle § 302 odst. 3 tr. zákoníku **každý z obžalovaných k trestu odnětí svobody v trvání dvou /2/ roků.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se **výkon tohoto trestu každému z obžalovaných v trvání třech /3/ roků.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se **každému z obžalovaných ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu chovu psů všech ras na dobu deseti /10/ let.**

Odůvodnění:

Z důkazů před soudem provedených bylo zjištěno, že obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] se dopustili jednání jež je podrobně popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku. Obžalovaní se k nařízenému hlavnímu líčení nedostavili, když požádali, aby hlavní líčení proběhlo v jejich

nepřítomnosti. Pokud byli vyslechnuti jako obvinění v průběhu řízení přípravného lze konstatovat, že v podstatě se k žalované trestné činnosti doznali. Jak [REDAKCE], tak i [REDAKCE] ve svých výpovědích popsali jakým způsobem probíhal chov psů v jejich nemovitosti, jakým způsobem se snažili tento chov zvládat a zabezpečit, přičemž oba obžalovaní jednoznačně uvedli, že chov psů zcela nezvládali, neboť došlo k jejich přemnožení a rovněž i jejich finanční situace jim neumožňovala lepší péči.

Trestná činnost obžalovaných byla v průběhu hlavního líčení přesvědčivým způsobem prokázána. Jak je již konstatováno výše obžalovaní trestnou činností doznávají. Spáchání této trestné činnosti je dále více prokazováno důkazy listinnými a to protokolem o provedení domovní prohlídky v nemovitosti obžalovaných pořízenou fotodokumentací a zejména podrobnými zprávami a odbornými vyjádřeními Krajské veterinární zprávy pro kraj Vysočina. Z této zprávy jednoznačně vyplývá, jaké nedostatky chov vykazoval. Z této zprávy se zjišťuje zdravotní stav chovaných zvířat, podmínky za kterých byla zvířata chována, když ze závěrů těchto zpráv lze jednoznačně dovodit, že takovýmto způsobem vedený chov je možno považovat za týrání zvířat. Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud zcela nepochybně prokázal skutkový děj popsany ve výroku tohoto rozsudku bylo možno uzavřít, že obžalovaní svým jednáním naplnili všechny zákonné znaky přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) též odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku a tímto přečinem také soud uznal obžalované vinnými.

Při úvahách o druhu a výši trestu, který má být obžalovaným za spáchanou trestnou činnost uložen soud hodnotil míru škodlivosti jejich jednání pro společnost a přihlédl i k osobním poměrům každého z obžalovaných. Obžalovaným jistě polehčuje zjištění, že do současné doby nebyli soudně trestáni, jakož i to, že k trestné činnosti se doznali, nad jejím spácháním projevíli lítost. V průběhu hlavního líčení nebylo prokázáno, že trestnou činností páchali za účelem zisku a lze tedy přisvědčit jejich obhajobě, že k tomuto stavu došlo z důvodu toho, že toliko nezvládli chov, zejména co do počtu chovaných psů. Jak již bylo konstatováno výše, provedenými důkazy byly zjištěny i následky na zdraví chovaných zvířat, přičemž větší množství chovaných zvířat v důsledku jednání obžalovaných trpělo závažnými, někdy i nevyléčitelnými zdravotními problémy, přičemž se jednalo o větší počet zvířat, což je okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby. S ohledem na tyto zjištěné skutečnosti má soud za to, že účelu trestu v tomto případě může být dosaženo ještě uložením trestu výchovného a to trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu, když tento trest lze ještě stanovit ve spodní polovině zákonné trestní sazby. Proto soud každému z obžalovaných uložil podle § 302 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání dvou roků a výkon tohoto trestu každému z obžalovaných podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání třech roků. Protože se obžalovaní trestné činnosti dopustili právě v souvislosti s chovem psů dospěl soud k závěru, že ochranu společnosti lépe než případný přísnější trest odnětí svobody zajistí uložený trest zákazu činnosti. Proto soud rozhodl tak, že každému z obžalovaných uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu chovu psů všech ras na dobu 10 let.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, prostřednictvím soudu podepsaného.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení

předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce .

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Poškozený se poučuje o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody. Tato žádost se podává u soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Pelhřimov 12. června 2018

Mgr. Jiří Zach, v.r.
samosoudce